

«حکم مکنید»

کوبین دی یانگ

متی ۷: ۱ یکی از مورد نیازترین اظهارات کتاب مقدس است که در عین حال مورد بیشترین سوءاستفاده قرار گرفته است. کم نیستند افرادی که فقط سه آیه از کتاب مقدس را می‌دانند: «حکم مکنید» (متی ۷: ۱)، «خدا محبت است» (اول یوحنا ۴: ۱۶)، «هر که از شما گناه ندارد اول بر او سنگ اندازد.» (یوحنا ۸: ۷). این افراد -چه خود را مسیحی بدانند یا ندانند- درحقیقت علاقه‌ای به درک کتاب مقدس در مفهوم خودش را ندارند. اگر کتاب مقدس با اهدافشان مطابقت داشته باشد، با خوشحالی کتاب مقدس را شعار می‌دهند.

با این حال فقط به خاطر اینکه یک آیه می‌تواند مورد سوءاستفاده قرار گیرد، دلیلی برای کنار گذاشتن آن آیه نیست. درست است که متی ۷: ۱ یک اصلاح ضروری است که بسیاری از مسیحیان نیاز دارند آن را بشنوند. اگر بتوانیم ابتدا ادعاهای نادرست را کنار بزنیم آنگاه در موقعیتی قرار خواهیم گرفت که اجازه دهیم متی ۷: ۱ ما را آنطور که مدنظر عیسی بود، شکل دهد.

حکمی که مورد سوءاستفاده قرار گرفته است

پس این آیه به چه معنایی نیست؟ اول اینکه، «حکم مکنید» به این مفهوم نیست که حاکمیت شریعت را تعلیق کنیم. خدا مأمورانی را در کشور (رومیان ۱۳: ۱-۲) و در کلیسا (متی ۱۸: ۱۵-۱۷؛ اول قرتیان ۵: ۹-۱۳) منتسب کرد تا در صورتی اعضای هر سازمانی در انجام کار درست دچار کوتاهی شدند، قضاوت را بجای آورند. ما به مفهوم اجرای عدالت شخصی و آگاهانه، کسی را قضاوت نمی‌کنیم زیرا اطمینان داریم خدا عدالت خود را از طریق مقامات مناسب به انجام خواهد رساند (رومیان ۱۲: ۱۷-۲۱).

دوم اینکه، «حکم مکنید» به معنای خاموش کردن فکرمان نیست. در جای دیگری در کتاب مقدس هشدار داده شده که هر روحی را باور نکنید (اول یوحنا ۴: ۱). ما باید افراد را با قضاوت‌های درست، قضاوت و شناسایی کنیم (یوحنا ۷: ۲۴). به سادگی نمی‌توانیم کتاب مقدس را بخوانیم و به این نتیجه برسیم که خداپرستی مستلزم این است که همیشه همه چیز را بپذیریم و بدون توجه به چیزی هر کسی را تأیید کنیم. همان عیسایی که گفت «حکم مکنید»، کلیسای طیاتیرا را به دلیل پذیرش معلمین دروغین و رفتارهای گناه‌آلود جنسی سرزنش می‌کند (مکاشفه ۲: ۲۰).

سوم اینکه، «حکم مکنید» به معنی تعلیق همه‌ی تمایزات اخلاقی نیست. موعظه‌ی سر کوه ارزبایی اخلاقی و الهیاتی را منع نمی‌کند. عیسی انتقاد شدید در مواقع ضروری را منع نمی‌کند. فکر کنید که: موعظه‌ی سر کوه پر از قضاوت‌های اخلاقی است. عیسی مردم را ریاکار می‌خواند (متی ۷: ۵). او به مردم گفت مراقب انبیای دروغین باشید (آیه ۱۵). فقط چند جمله بعد از اینکه

فرمان داد «حکم مکنید» از ما انتظار دارد افرادی که سگ و یا خوک هستند را تشخیص دهیم (آیه ۶). مثل این است که عیسی می‌گوید: «نه می‌خواهم سانسور کنید و نه می‌خواهم ساده لوح باشید.»

حکم ضروری

در حالیکه مهم است که حکم متی ۷: ۱ را نادرست به کار نبریم، باید مراقب باشیم تدابیر امنیتی ما این حکم عیسی را بیش از حد امن نکند. فرمان حکم نکردن، هشدار ضروری برای همه‌ی ماست، بخصوص برای اشخاص مذهبی که به راحتی می‌توانند وسوسه شوند بر افرادی که به نظر می‌رسد کمتر مذهبی هستند، به دیده‌ی تحقیر نگاه کنند. پس این آیه به چه معناست؟

اول اینکه «حکم مکنید» به این معناست که ما باید دیگران را همانطور داوری کنیم که دوست داریم بر ما داوری شود. هیچکس نمی‌خواهد از ترازوهای با وزنه‌های سنگین و یا از چوب اندازه‌گیری ناعادلانه که خیلی کوتاه یا خیلی بلند باشد، برای قضاوت آنها استفاده شود. همه‌ی ما می‌خواهیم منصفانه و عادلانه قضاوت شویم. این همان نکته‌ای است که عیسی در آیه‌ی ۲ به آن اشاره می‌کند. «زیرا بدان طریقی که حکم کنید بر شما نیز حکم خواهد شد و بدان پیمان‌های که پیمایید برای شما خواهند پیمود.» نباید به دلیل رنگ پوست، نحوه‌ی لباس پوشیدن، مکان زندگی و یا والدین افراد، بدترین چیزها را در مورد آنها تصور کرد. قبل از شنیدن صحبت‌های همه‌ی طرفین، در قضاوت عجله نکنید.

در عصر قبیل‌گرایی و آزمایش توسط اینترنت، یکی از قدرتمندترین چیزهایی که به عنوان یک مسیحی می‌توانیم انجام دهیم این است که در مورد قیاسی که برای قضاوت خودمان می‌خواهیم فکر کنیم و سپس آن قیاس را برای دیگران به کار گیریم. می‌خواهم مردم چطور مرا قضاوت کنند؟ من می‌خواهم مردم همه‌ی شرایط و جنبه‌های مرا در نظر بگیرند و خیلی زود بدترین چیزها را در مورد من باور نکنند. می‌خواهم مردم با حقایق روبرو شوند و نه با غیبت‌ها و شایعات. می‌خواهم مردم منصفانه به من گوش دهند و برای تغییر نظر خود باز باشند. می‌خواهم مردم محترمانه با من و در مورد من صحبت کنند. آیا نمی‌خواهید مردم شما را اینگونه قضاوت کنند؟ آیا این همان معیاری است که من و شما برای دیگران به کار می‌بریم؟

دوم اینکه، «حکم مکنید» به این معناست که اول باید خودمان را قضاوت کنیم. عیسی ما را از تصحیح و یا بیان حقیقت منع نمی‌کند. اما از ما می‌خواهد ابتدا قلبهای خودمان را اصلاح کنیم و حقیقت را به خودمان بگوییم (آیات ۳-۵). نقد اخلاقی و الهیاتی می‌تواند موجه باشد در حالیکه با خودانتقادی جدی همراه باشد. ما تمایل داریم در مورد خطایای دیگران مبالغه کنیم ولی خطایای خودمان را کوچک نشان می‌دهیم. همانطور که جان کالوین می‌گوید: «به ندرت کسی پیدا می‌شود که تمایلی به تحقیق در مورد اشتباهات و خطایای دیگران نداشته باشد». تحقیر دیگران، راهی نادرست برای درست‌یابی به برتری اخلاقی است. ممکن است حقیقت را آشکارا ببینیم اما اگر آن را اول برای زندگی خودمان به کار نگیریم و این منظر نسبت به دیگران، چه فایده دارد؟

سوم اینکه، «حکم مکنید» به این معناست که ما باید به یاد داشته باشیم چه کسی هستیم. عیسی از ما می‌خواهد به یاد داشته

باشیم که او قاضی است و او ما را قضاوت می‌کند. علاوه بر این، وقتی صحبت از مسیحیان در کلیسا می‌شود، باید بدانیم که یک خانواده هستیم. به زبان صریح «برادر» در آیه ۳ توجه کنید. عیسی در مورد خانواده‌ی خدا واقع بین است. ممکن است اختلافات وجود داشته باشد. ممکن است اشکالات و ایراداتی وجود داشته باشد که بخواهیم آنها را حذف کنیم. عیسی در واقع می‌گوید: «ممکن است وسوسه شوید با یکدیگر بدرفتاری کنید؛ اما بگذارید من راه بهتر را به شما نشان دهم. آیا می‌توانی آنطور که من محبت کردم، محبت کنی؟»

مطابق کلام خدا حکم کنید، اما هرگز در قضاوت خودخواهانه، ریاکارانه، تحقیرآمیز، متعصبانه و بی‌رحمانه غرق نشوید. این هرگز راه مسیح نیست و نباید راه مسیحیان هم باشد.

این مقاله در مجله [تیبیل تاک](#) منتشر شده است.

دکتر کوین دی‌یانگ، کشیش ارشد کلیسای عهد مسیح در متیوز، کارولینای شمالی، و استادیار الهیات سیستماتیک در دانشگاه Reformed Theological Seminary در شارلوت، کارولینای شمالی است. او نویسنده کتاب‌های متعددی، از جمله «خدا را در کلامش یافت کن» و «فقط چیزی را انجام بده» است.